Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Salpix

1887-07-25

þÿ £ ¬ » À ¹ ³ ¾ - ± Á . 1 3 4

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/10336

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΕΤΟΣ Δ ΛΕΜΗΣΣΩ ΚΥΠΡΟΥ 25 ΙΟΥΛΙΟΥ 1887 ΑΡ. 134

Συνδρομή ἐτησία προπληρωτέα.

Ἐν ταῖς πόλεσι τῆς Κύπρου Σελ. 8
Ἐν τοῖς χωρίοις 6
Ἐν δὲ τῷ ἐξωτερικῷ φρ. 15

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Καταχωρήσεις προπληρωτέαι.

Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι, δωρεάν.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ——Editor S. HOURMOUZIOS.

Καὶ πάλιν τὸ περὶ προστασίας τῶν ζώων νομοσχέδιον.

« Ἡ Κύπρος εἶνε τὸ μόνον σημεῖον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ μὲ τὰς ἀρετάς της καὶ τὰ ἐλαττώματά της διαγωνίζεται πρὸς τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς κακίας ξένης πεπολιτισμένης δυνάμεως » Ὀρθοτάτη ἡ ἰδέα αὐτη τοῦ ἀξιοτ. κ. Ι. Κυριακίδου, πιστεύομεν ὅμως ὅτι καλῶς ἐνοήθη καὶ ὅση δύναμις πιστῶς ἀκολουθεῖται καὶ ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν Κυπριων, ὅπερ ὁ ἀξιότ. κ. Κυριακίδης φαίνεται μὴ παραδεχόμενος, διοτι « καταψηφιζοντες, λέγει, νομοσχέδια ἀφορῶντα τὴν προστασίαν τῶν ζώων προστρούομεν ἐπὶ τῶν αἰσθημάτων τοιούτων προσώπων, ἀποξενούμεθα ὄχι μόνον τῶν συμπαθειῶν των, ἀλλ' ἐπιστρέφομεν καθ' ἡμῶν αὐτῶν καὶ τὰς δυσμενείας των, ἐνῷ ἐξ ἑνὸς ναὶ ἢ ἐξ ἑνὸς ὄχι τουτων, ἡ πατρίς μας ἀπόλλυται ἢ ἀπολυτροῦται. Καὶ δὲν εἶνε ἡ τοιαύτη πολιτεια μόνον πόλεμος κατὰ τοιούτων αἰσθημάτων, ἕνεκεν τῆς οποιας ἐκλείσθησαν τὰ ὦτα τοῦ Ἀγγλικοῦ λαοῦ ἀπὸ τοῦ παντισχύρου μονάρχου μέχρι τοῦ εὐτελεστάτου Ἄγγλου διὰ πᾶσαν δικαίαν αἴτησιν προερχομένην ἐκ Κύπρου, ἀλλὰ καὶ κατηγορία κατὰ παντὸς Ἕλληνος.»

Ἀλλὰ τί ἄλλο εἶνε παρακαλῶ ἡ καταψήφισις τοιούτου νομοσχεδίου καὶ καθ' ὃν τρόπον μάλιστα αὕτη ἐγένετο, εἰμὴ ἀπόδειξις εἰς τοὺς ἄρχοντας ἡμῶνὅτι δὲν ἐμπαιζόμεθα; Τί ἄλλο εἶνε παρὰ διαμαρτύρησις ἐναντίον τῶν ἀρχόντων ἡμῶν αἵτινες ἐνῷ ἔχομεν τόσα ἄλλα χρήζονται θεραπείας, καὶ θεραπείας συντόνου, οὐδεμίαν προσοχὴν ἢ ἀκρόασιν δίδουν εἰς ἐκεῖνα παρὰ καταγίνονται εἰς νομοσχέδια, ἀπὸ τῶν οποίων οὐδὲν πρακτικὸν ὄφελος προσγίνεται τῇ πατρίδι, καὶ τὰ ὁποῖα ὡς ἐγνώσθη πλέον προετοιμάζονται ἐπίτηδες καὶ ῥίπτονται ἐπὶ τῇ βουλευτικῆς τραπέζης μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ δαπανηθῇ ἡ σύνοδος εἰς αὐτά; Εἴμεθα ἐξ ἐκείνων οἵτινες πολλάκις ὡμολόγησαν καὶ ὁμολογοῦν ὅτι πρέπει νὰ ἐλαττωθῇ ὁ κατὰ τῆς Κυβερνήσεως πόλεμος διότι ἐξ αὐτοῦ οὐδὲν καλὸν προσδοκῶμεν ὡς φαίνεται φρονῶν καὶ ὁ ἀξιότ. κ. Κυριακίδης. Ἀλλὰ τίς, ἔστω καὶ ὁ φίλτερος τῆς Κυβερνήσεως, δὲν δυσαρεστεῖται, δὲν ἔρχεται εἰς θέσιν νὰ παραπονεθῇ κατ' αὐτῆς, ὅταν βλέπῃ ὅτι, ἐνῶ εἶνε ἀνάγκη π. χ. νὰ σκεφθῇ πῶς πρεπει νὰ γίνηται δικαιοτέρα καὶ λογικωτέρα ἡ ἀποκοπὴ τοῦ κρασίου, τὸ ὁποῖον πωλεῖται εἰς τὰς πόλεις 15 καὶ 20 παρ. ἡ ὀκᾶ, καὶ ἐκείνη τὸ ἐκτιμᾷ 2 γρ., καὶ ὁ οἰνοπαραγωγὸς φέρει 8 γομ. διὰ νὰ πληρώσῃ ἀγωγια καὶ τάτζιον τοῦ ἑνὸς (πράγματα γεγονότα), ἐκείνη σκέπτεται νὰ κάμῃ νόμους διὰ τοὺς πωλοῦντας εἰς τὰ πολεμικὰ πλοῖα πνευματώδη ποτά, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν θὰ λάβῃ χώραν ποτέ; Ἐνῷ πρέπει νὰ σκεφθῇ ὅτι εἶνε ἄδικον καὶ καταστρεπτικὸν εἰς ἕνα γεωργὸν νὰ ἐμποδίζεται 15 καὶ 20 ἡμέρας ἀπὸ τὰς ἐργασίας του ἕως οὗ γυρίση ἀρκετὰ χωρία καὶ εὕρῃ τὸν εἰσπράκτορα καὶ πληρώσῃ 2 γρόσια χρέος διὰ νὰ λάβῃ ἄδειαν νὰ σηκωσῃ τοὺς καρπούς του ἀπὸ τὴν διάκρισιν τῶν ἀνέμων, τῶν βροχῶν, τῶν πτηνῶν καὶ τῶν ζώων, καὶ νὰ ἐπιφέρῃ τὴν κατάλληλον θεραπειαν, ἐκείνη σκέπτεται καὶ συντάττει νομοσχέδια διὰ ναυάγια, πρᾶγμα ὅπερ κατὰ δεκατίαν ἴσως μόλις μίαν φορὰν συμβῇ; Ἐνῷ εἶνε ἀνάγκη νὰ σκεφθῇ μέσα πρὸς ὑποστήριξιν τῆς γεωργίας ἥτις φθίνει καὶ μαραίνεται ἐνῷ εἶνε ἡ μόνη τροφὸς τῆς νήσου, οἱ δὲ γεωργοὶ κατεστράφησαν καθ' ὁλοκληρίαν ὑπὸ τῶν τοκογλύφων, σκέπτεται καὶ συντάττει νομοσχέδια διὰ τῶν ὁποίων ζητεῖ νὰ τοὺς ἀφαιρέσῃ καὶ τὰς πέριξ τῶν χειμάρρων λωρίδας γῆς των; Ἐνῷ τέλος οἱ ἄνθρωποι τῆς νήσου πάσχουν ὑποφέρουν καὶ βασανίζονται, ἡ Κυβέρνησις σκέπτεται νὰ προστατεύσῃ τὰ ζῶα, τὰ ὁποῖα οὐδεμίαν ἀνάγκην νομοθετικῆς προστασίας ἔχουν; Διότι, ἂν καὶ ἔν τινι πρὸς ἡμᾶς ἐπιστολῇ του ὁ κ. Κυριακίδης γράφῃ ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νομοσχεδίου θὰ περιωρίζετο βαθμηδὸν εἰς ἑκατοντάδας μόνον γροσίων πρόστιμόν κατ' ἔτος, ἡμεῖς ὅμως λέγομεν ὅτι ἂν ἐφαρμοσθῇ δικαίως σπανιώτατα θὰ λαμβάνεται πρόστιμον, διότι δὲν παραδεχόμεθα ὅτι ὑπάρχουν ἄνθρωποι εἰς τοιαύτην θηριώδη κατάστασιν ὥστε νὰ τέρπωνται βασανίζοντες ἢ βλάπτοντες τὰ ζῶα, ἐκτὸς τῶν κακούργων περὶ ὧν προνοεῖ ὁ εἰδικὸς νόμος.

Ὁ κύριος λοιπὸν λόγος τῆς ἀπορρίψεως τοῦ νομοσχεδίου εἶνε ὅτι ὁ δεινοπαθῶν Ἕλλην ἀναπτύσσων τὰς ἀρετάς του καὶ τὰς κακίας τῶν ξένων, ἐπρόκειτο δι' αὐτῆς νὰ εἴπῃ εἰς τοὺς Κυβερνήτας του « ἡμεῖς ἔχομεν ἀνάγκην ἐνδυμασίας καὶ σεῖς μᾶς δίδετε δακτυλίδιον; πάρετέ το! Ἡμεῖς ἔχομεν ἀνάγκην τροφῆς καὶ σεῖς μᾶς δίδετε ποτά; χάρισμά σας! Ἡμεῖς ἔχομεν ἀνάγκην φαρμάκων καὶ σεῖς μᾶς δίδετε κομφέττα; λάβετέτα! Ἡμεῖς ἔχομεν ἀνάγκην καταστάσεως καὶ σεῖς μᾶς δίδετε χαθρέπτην; ἔχετέ τον.» « Θὰ ἠσθανόμην, ἔγραφε μεταξὺ πολλῶν ἄλλων τότε ὁ μακαρίτης Κυπριανὸς, μέχρι τοῦ τάφου τὴν καυστικότητα τῆς εἰρωνείας ἐὰν μετὰ τὴν τυχὸν ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου ἔλεγέ μοί τις. « Σὲ παρακαλῶ κατὰ τὴν προσεχῆ σύνοδον τοῦ Συμβουλίου προτεθῆτε ὡς τροποποίησιν εἰς τὸν περὶ ζώων νόμον σας τὴν λέξιν γεωργὸς ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν εὐτυχῶν τετραπόδων καὶ ἀλεκτορίδων.»

Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι καὶ πάλιν θὰ παρατεθῇ τοῖς βουλευταῖς τὸ νομοσχέδιον καὶ ὅτι πρέπει διά τινων τροποποιήσεων νὰ ψηφισθῇ τέλος, ἀλλ' εἶνε ἄδικον νομίζω σήμερον τὸν ὑπὲρ τῆς πατρίδος ζῆλον νὰ δαπανῶμεν τοσοῦτον ἀφειδῶς καὶ τοσοῦτον ἐπιμόνως ὑπὲρ ἀργυρικῶν ὠφελημάτων ὑπὲρ ὧν ἀκούομεν πάντοτε τὸ ναὶ τῶν Κυβερνητῶν μας, καὶ ὄχι ὑπὲρ θετικῶν ὥστε τὸ ὄχι των ἀντιχεῖται βόμβα εἰς τὰ ὦτά μας. Ἐὰν κατορθώσωμεν ὥστε τοὺς γύρωθεν τῆς οἰκίας καθαριστὰς νὰ εἰσάξωμεν εἰς τὴν γέμουσαν δυσωδιῶν καὶ ἀκαθαρσιῶν οἰκίαν, τότε κατωρθώθη τὸ πᾶν.

Ἀξιότιμε Κύριε Συντάκτα.

Ὅτε ἔγραφον, κύριε Συντάκτα, τὴν ἐν τῷ ἀριθ. 127 τῆς ἀξιολόγου ἐφημερίδος ὑμῶν καταχωρηθεῖσαν διατριβήν μου ὡς συνέχει-

αν τοῦ ὑμετέρου ἄρθρου ἐκείνου, ὅπερ ἐξ αἰσθήματος ἀγαθῆς διακρίσεως καὶ δικαιοσύνης καλὸν ἐκρίνατε νὰ δημοσιεύσητε ἐν ἀμέσῳ προηγουμένῳ φύλλῳ πρὸς ἀντίκρουσιν τῆς ἐν τῷ ἀρ. 320 τῆς συναδέλφου ὑμῶν «Ἀληθείας» καταχωρηθείσης ὑποροπτικῆς ὁρμείας καὶ ἐπιτιμητικῆς ἐκείνης κατὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς νήσου διατριβῆς τοῦ ἐν Λονδίνῳ συμπολίτου ἡμῶν κ. Γ. Κυριακίδου, ὅτε, λέγω, ἔγραφον τὴν διατριβήν μου ἐκείνην προσεπάθησα ὅση μοι δύναμις νὰ περιορισθῶ εἰς τὸ ὑπὸ συζήτησιν θέμα, μηδόλως ἐπιθυμῶν οὔτε τὸ ἀπότομον καὶ τὴν ὁριμύτητα τοῦ ὕφους νὰ μιμηθῶ, οὔτε τὸν ἐν γένει χαρακτῆρα καὶ τὴν ἀτομικότητα τοῦ γράψαντος μετ' ἐχθροπαθείας νὰ θίξω.

Περιορισθεὶς ἄρα εἰς τὸ ἐπὶ τοῦ τάπητος ζήτημα τῆς ἀπορρίψεως τοῦ περὶ ζώων καὶ τοῦ περὶ ῥείθρων τῶν ποταμῶν νομοσχεδίου κατέδειξα μετὰ τῆς δυνατῆς συντομίας τοὺς κυριωτέρους δικαιολογικοὺς τῆς ἀπορρίψεως τῶν νομοσχεδίων ἐκείνων λόγους, μηδόλως ἀποσὰς τῆς καὶ ἐν τῇ περιτάσει ταύτῃ δεούσης ἡρεμίας καὶ ἀπαθείας, ἥτις δέον νὰ συνοδεύῃ ἀείποτε τὰς μεταξὺ εὖ ἠγμένων καὶ πεπολιτισμένων ἀνθρώπων συζητήσεις καὶ μάλιστα τὰς ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ διεξαγομένας. Τούτου μάρτυρες ἔζωσαν οἱ μετ' ἐπιτασίας καὶ ἀμεροληψίας ἀναγνόντες ἀμφοτέρας ἐκείνας τὰς διατριβάς. Ἐγὼ τοὐλάχιστον οὐ μόνον ἐπεδίωξα καὶ ἐνόμισα ἀλλὰ καὶ παρ' ἄλλων ἁρμοδιωτάτων προσώπων εὐχαρίστως ἐπληροφορήθην ὅτι πράγματι καὶ ἐπέτυχον τοῦ σκοποῦ μου ἐκείνου ἔν τε τοῖς μέρεσι καὶ τῷ συνόλῳ τῆς διατριβῆς μου.

Τοιαύτην ὡς πρὸς τοῦτο τοὐλάχιστον ἀνέμενον τὴν ἐντύπωσιν καὶ τοῦ ἐν Λονδίνῳ ἡμετέρου συμπολίτου. Ἀτυχῶς ὅμως καὶ παρὰ πᾶσάν μου προσδοκίαν ἄλλως ἔδοξε τῷ Κυρίῳ τούτῳ. Προδιδὼν ἕξιν ἀνθρώπου μὴ δόλως ἀνεχομένου εἰς τοὺς λόγους καὶ τὰ φρονήματά του ἀντιλογίαν οὐδὲ παρ' αὐτοῦ τοῦ ἀμυνομένου, (διότι κατ' εὐνόητον εἰσήγησιν διορᾷ ἐν ἐμοὶ ἕνα τῶν ἀντιπροσώπων), ἀντεπεξέρχεται μετ' αὐτόχρημα δεσποτικῆς παραφορᾶς καὶ ὀργῆς καί, βάπτων τὸν κάλαμόν του ἐν ἀκράτῳ χολῇ καὶ εἰς τὸν μέλανα τῆς προσωπικότητος ἰόν, ἐπιτίθεται λάβρος, μήτε τοῦ ἐν γένει χαρακτῆρος μήτε τῆς κριτικῆς μου δυνάμεως φειδόμενος. Ὅπως μάλιστα καιριωτέραν ἐπενέγκῃ τὴν κατ' ἐμοῦ πληγὴν διὰ τοῦ Παρθίου βέλους του, στρατηγικῷ τῷ τρόπῳ ἐπενόησε τὴν ἐξ ὁλοκλήρου μόνωσίν μου καὶ ἀφ' ὑμῶν, Κύριε Συντάκτα, καὶ ἀπὸ τῶν ὡς συναδέλφων μου θεωρουμένων ἀξιοτίμων ἀντιπροσώπων. Ἐπὶ τούτῳ, Κύριε Συντάκτα, ὑμᾶς μὲν θεωρεῖ ἤδη ἡττημένους ὄπισθεν καὶ ὡς ἐκτὸς μάχης, διὸ καὶ σᾶς ἀπονέμει τὰ περίεργα εἰλικρινῆ συγχαρητήριά του, ὡς ὁμολογίαν ἥττης σας σπουδαίως ὄπισθεν ἐκλαμβάνων τὸ ὑπὲρ τῆς διατριβῆς μου φιλοφρόνημά σας, ὡς ὑψηλότερον, καθ' ὑμᾶς ἐξεταζούσης τὸ ζήτημα. Ἀλλ' ἐκ τοῦ αἰθερίου ὕψους τῶν θεωριῶν του ὁπόσον ταπεινόν, Κύριε Συντάκτα, πρέπει τῷ ὄντι νὰ φαίνηται τὸ χθαμαλὸν ὕψος τῆς βαρείας πραγματικότητος καὶ πρακτικότητος, ὑφ' ἣν ὑμεῖς τε καὶ ἐγὼ καὶ αὐτοὶ οἱ ὑπεύθυνοι τοῦ τόπου ἀντιπρόσωποι ἠναγκασμένοι ἐσμὲν νὰ θεωρῶμεν καὶ πραγματευώμεθα τὰ ἀρορῶντα τὸν πολυπαθῆ ὑμῶν Τόπον ζητήματα! Καὶ ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων ὁ Κύριος οὗτος ἐρρόντισε νὰ μ' ἀποχωρίσῃ, καίτοι ὡς ἕνα τῶν ἀντιπροσώπων θεωρῶν με, δι' ἀτόπου ὅλως καὶ σκαιᾶς ἐκρράσεως διακηρύττων με διαρωνοῦντα πρὸς αὐτοὺς κατὰ τὰ αἰσθήματα, τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν κρίσιν, ἐν αὐτῷ ἐκείνῳ τῷ ζητήματι ἐν ᾧ διὰ τῆς πρώτης διατριβῆς του μετὰ τοσαύτης τραχύτητος καὶ αὐθεντικότητος ἅπασαν συλλήβδην τὴν ἀντιπροσωπείαν καὶ διέσυρε καὶ κατέψεξε.

Διὰ τῆς δευτέρας ταύτης διατριβῆς του ἐγκαταλείπων ὅλως τὸ περὶ ἀπορρίψεως τῶν περὶ ῥείθρων τῶν ποταμῶν δημευτικοῦ ἐκείνου νομοσχεδίου, ὑποδεικνύων ἴτως ὡς πρὸς τοῦτο σχετικήν τινα εἰς τὰ ὑπ' ἐμοῦ γραφέντα ὑπένδοσιν, περὶ δὲ τοῦ περὶ ζώων νομοσχεδίου, μεθ' ὅλους τοὺς ὑπὲρ τῆς ἀπορρίψεως αὐτοῦ ἐκτεθέντας σπουδαίους καὶ οὐσιώδεις λόγους τῆς ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀκαιρότητος αὐτοῦ, μεθ' ὅλην τὴν ὑπὸ τῆς ἀντιπροσωπείας ἀναγνώρισιν τῆς ἠθικότητος καὶ μεγάλης ἀξίας τῆς περὶ προστασίας τῶν ζώων ἀρχῆς, ἀρχῆς ὅμως μὴ δυναμένης διὰ τοὺς ἀναπτυχθέντας λόγους νὰ ἁρμοσθῇ κατὰ τὰς παρούσας τοῦ Τόπου περιστάσεις ἄνευ συνεπειῶν ἀπείρως περισσοτέρων καὶ χειροτέρων ἐκείνων ἃς δύναταί τις νὰ ἀναμένῃ ἐπωφελεῖς καὶ καλὰς ἐκ τῆς διὰ νόμου ἁρμογῆς αὐτῆς, ὁ ἐν Λονδίνῳ συμπολίτης ἡμῶν, παρορῶν πάντα ταῦτα, καὶ ἁπλῶς ἀντεχόμενος τοῦ αἰθερίου ὕψους του, ἀρηγεῖται περιγραφὴν τελετῆς τινος γενομένης ἐν Λονδίνῳ ἐσχάτως πρὸς διανομὴν βραβείων πρὸς τοὺς ἐπιδείξαντος δι' ἔργων στοργὴν ὑπὲρ τῶν ζώων. Πρᾶγμα τῷ ὄντι ζηλευτὸν καὶ ἅγιον. Διατί λοιπὸν δὲν συμβουλεύει μᾶλλον τὴν δι' ἑταιριῶν τοιαύτην προστασίαν τῶν ζώων, παρὰ τὴν διὰ ζαπτιέδων καὶ ἄλλων ὁμοίων ἀμφίβολον μὲν προστασίαν τῶν ἀλόγων ζώων βεβαίαν δὲ καταπίεσιν τῶν ἀθώων πολλάκις λογικῶν;

Ταῦτα καὶ μόνα ἐν τῇ εἰρημένῃ διατριβῇ λέγονται περὶ τῶν δύο ἢ μᾶλλον τοῦ ἑνὸς τῶν κυρίων τῆς συζητήσεως ζητημάτων. Τὸ δὲ πλεῖον μέρος αὐτῆς εἶνε ἐμπαθεστάτη ἐπίθεσις δι' ὑπαινιγμῶν καὶ περιφράσεων κατὰ τῆς κρίσεως, τῶν αἰσθημάτων καὶ τοῦ χαρακτῆρός μου.

Παραλείπων τὰ μᾶλλον ἀνεπίδεκτα ἀντικρούσεως μέρη τῆς διατριβῆς μου, ἐκλέγει τὰ κατ' αὐτὸν νομιζόμενα τρωτὰ καὶ, διὰ θαμβοῦ ἐκ τῆς ὀργῆς βλέμματος, ποῦ μὲν ἀνακαλύπτει διὰ βιαίας καὶ παρακρουσικῆς ἑρμηνείας ὕβριν ὄπισθεν κατὰ τῆς ἐν γένει ἀτομικότητος καὶ τοῦ χαρακτῆρός του, ποῦ δὲ φαντασιώδη ἀντίφασιν μεταξὺ ὑβριστικῆς ὄπισθεν ἐκφράσεως καὶ ἄλλης ἀντιθέτου φιλοφρονητικῆς. Ὡς ἔγκλημα αὐτόχρημα ἐκλαμβάνων τὴν ὑποτιθεμένην ἀντίφασιν, ἀναφωνεῖ εἶτα ἐν θριάμβῳ τὴν καθ' ἑαυτὴν κακόηχον φράσιν «τοιοῦτος τυγχάνει ὁ ἀνὴρ καὶ μὲ τὴν ἀξίωσιν κτλ.» καὶ τὴν ἑτέραν τὴν πρωτότυπον καὶ εἰς αὐτὸν ἰδιάζουσαν «Ἐνῷ δὲν τὸν ἐννοοῦσι τὸ κεφάλαιά του (!!) καὶ δὲν ἐννοεῖ τὰ ἰδιά του ἔργα» (!!!) Διὰ τοιαύτης σειρᾶς συλλογισμῶν καὶ φράσεων ἀνακαλύπτει γυμνὴν τὴν κρίσιν μου, ἐξ ἀντικατοπτρισμοῦ βέβαια ἐὰν μὴ ἐξ ὀπτικῆς ἢ μᾶλλον ἐκ λογικῆς ἀπάτης.

Τί δὲ νὰ εἴπω, καὶ περὶ τῆς ἰδικῆς του ἀδαμαντίνης ἢ σαπρειρώδους ἰδέας ὅτι τὸ πραγματεύεσθαι ἢ συζητεῖν τι δημοσιογραφικῶς ἄνευ ὑπογραφῆς ἐξελέγχει, σιωπώμενον δηλαδή, κακὸν καὶ ὕποπτον χαρακτῆρα; Μήπως ἡ προσθήκη τῆς ὑπογραφῆ εἰς διατριβὴν ἢ πραγματείαν τινὰ αὐξάνει ἢ ἐλαττοῖ τὴν πραγματικὴν ἀξίαν αὐτῆς; Μήπως ἐκτὸς τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος δημοσιογράφων, οἱ πλεῖστοι τῶν ἀνταποκριτῶν ἐφημερίδων καὶ τῶν ἐκτάκτως δημοσιογραφούντων, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ οἱ ἐπιφυλῇ περιωπῇ καὶ ἐξόχῳ χαρακτῆρι διαπρέποντες, δὲν δημοσιεύουσι τὰς διατριβάς καὶ πραγματείας αὐτῶν ἄνευ τῆς ἰδίας ὑπογραφῆς ἢ καὶ ὑπὸ ψευδώνυμον; Τίς ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπογραφῆς ἐὰν τὰ γραφόμενα ἦνε πράγματι ἀληθῆ καὶ σπουδαῖα; Τίς ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπογραφῆς ἀφοῦ καὶ ἐν περιπτώσει εὐθύνης ἀπέναντι τοῦ νόμου δὲν δύναται ὁ γράψων νὰ διαφύγῃ αὐτήν; Ὑπάρχουσιν ὅμως καὶ ἄλλοι, οἵτινες ἄλλως ἐπὶ τοῦ προκειμένου σκέπτονται ὡς μὴ ἐπιθυμοῦντες ἵνα τὰ πρεπόντα τοῦ καλάμου των ἀποδίδωνται ἐξ εἰκασίας εἰς ἄλλους παρὰ εἰς αὐτούς, καί τινες ἄλλοι ἴτως ἐξ ἀτελοῦς ἐπιδείξεως. Ἐγὼ συντάσσομαι, κατὰ τοῦτο τοὐλάχιστον, μετὰ τῆς γνώμης τῶν πρώτων, χωρὶς νὰ αἰσθάνωμαι οὔτε ταπείνωσιν οὔτε ἀνύψωσιν τοῦ χαρακτῆρός μου· ἐὰν δὲ ἄλλοι συντάσσωνται μετὰ τῆς δευτέρας ἢ τῆς τρίτης γνώμης, τί τρόπος ἐμέ;

Ὡς πρὸς δὲ τὴν, ἣν εἰρωνικῶς ἀποκαλεῖ ἀδαμαντίνην ἰδέαν μου, οὐδέποτε ἐγὼ ὁ ἐξ αἰσθήματος ἀφωσιωμένος εἰς τὸ συνταγματικὸν σύστημα οὐδέποτε οὔτε ἐφρόνησα οὔτε φρονῶ οὔτε θὰ φρονήσω τὸν δημόσιον βίον τῶν ἀντιπροσώπων καὶ τῶν ἄλλων δημοσίων ἀνδρῶν ἀπηλλαγμένον νομίμου, δικαίου καὶ αὐστηροῦ μάλιστα ἐλέγχου, οὐχὶ ὅμως ὑβριστικοῦ καὶ ἀδίκου, διότι ἐν Κύπρῳ, σήμερον μάλιστα, ἔλεγχος τοιοῦτος δύναται νὰ προξενήσῃ ἀληθῆ καὶ καίριον κτύπημα κατ' αὐτῆς. Ὡς πρὸς δὲ τὴν πρὸς τοὺς «ταλαιπώρους ἐκλογεῖς» ἀποστροφὴν τοῦ ἐκ Λονδίνου αὐτοκλήτου μέντοτοι, καταγγέλλοντος αὐτοῖς εὐσυνειδήτως τὸν εὐσυνειδήτως διαβεβλημένον καὶ ὑπὸ ὁμίλου τινὸς ὑποβλεπόμενον ἀντιπρόσωπον, οὐδὲν ἔχω νὰ παρατηρήσω εἰμὴ ὅτι κἂν πιστευθῇ, κἂν μὴ πιστευθῇ ἡ καταγγελία, ὁ εἰρημένος ἀντιπρόσωπος οὐδὲν ἔχει νὰ χάσῃ, κατ' οὐδὲν θὰ λυπηθῇ, καθόσον ἄμοιρος εἶχε δήποτε φιλοδοξίας καὶ φύσει πρὸς τὴν ἡσυχίαν ῥέπων, ἕτοιμος εἶναι κατὰ πᾶσαν στιγμὴν νὰ παραιτηθῇ, ἅμα ὡς ἐννοήσῃ τὴν ὁπωσδήποτε ἐκ μέρους τῶν ἐκλογέων του δυσαρέστησιν ἢ δυσπιστίαν τῆς τοῦ ἀντιπροσώπου θέσεως, ἣν μετὰ δείγματος ἐκτάκτου τῶν ἐκλογέων ἐμπιστοσύνης διαρκῶς ἤδη κατέχει ἀπὸ τῆς πρώτης συστάσεως τοῦ ἀντιπροσωπευτικοῦ Νομοθετικοῦ. Ἀλλ' ὅ, τι ἐκ τῆς ἀποστροφῆς ταύτης ἐθαύμασα πλειότερον ἐπὶ ἀπιστεύτῳ ἐμπαθείᾳ καὶ διαστροφῇ εἶναι ἡ περίοδος ἐκείνη, ἐν ᾗ παρίσταται ὁ ἀντιπρόσωπος οὗτος κηρύττων καὶ λέγων δογκισσοτικῶς τὰ ἑξῆς «Πᾶν ὅτι φέρει φλαύδας καὶ ὀξυτόμους ἀκάνθας, λέγει (!! ὁ ἀντιπρόσωπος) θὰ τὸ πετᾷ καὶ θὰ τὸ πατῇ χωρὶς ποτε νὰ βάλῃ χέρι νὰ τὸ καθαρίσῃ ἐνῷ ἡμεῖς πεινῶμεν καὶ διψῶμεν.» Εὖγε τῆς εὐφυΐας! Εὖγε τῆς εὐθύτητος! Ἐγώ, Κύριε Συντάκτα, τὰς ὀξυτόμους ἀκάνθας ἀνέφερα μόνον σχετικῶς ὡς πρὸς τὰ ἐν λόγῳ δύο ἀπορριφθέντα νομοσχέδια τὸ περὶ ζώων δηλαδή, καὶ τὸ περὶ ῥείθρων τῶν ποταμῶν, σαφέστατα δὲ ὥρισα αὐτὰς ὡς συμφυεῖς καὶ ἀναπόσπαστους τῶν νομοσχεδίων ἐκείνων καὶ ἑπομένως μὴ ἐπιθετικὰς χωρισμοῦ καὶ καθάρσεως καὶ ταιαύτας ἐναργῶς διετύπωσα τὰς ἑξῆς, ὡς κυριωτάτας:

Α΄ Διὰ μὲν τὸ περὶ ρείθρων τῶν ποταμῶν νομοσχέδιον τὴν δήμευσιν μέρους ὁσουδήποτε τῶν παραποταμίων κτημάτων, ἄνευ τῆς ὁποίας ἀδύνατον τὸ νομοσχέδιον ἐκεῖνο νὰ γείνῃ νόμος, διότι ἡ ἀναγνώρισις ὄχθης ποταμοῦ ἀπετέλει αὐτὴν τὴν οὐσίαν τοῦ νομοσχεδίου ἐκείνου, καὶ ἄνευ δημεύσεως ἀπολύτως ἀδύνατος ἀπέβαινεν ἡ σύστασις καὶ ἀναγνώρισις ποταμίας ὄχθης. Πῶς λοιπὸν ἠδύνατο νὰ μὴ ἀπορριφθῇ τὸ νομοσχέδιον ἐκεῖνο χωρὶς νὰ κατενεχθῇ κτύπημα κατὰ τῆς Κύπρου ὑπ' αὐτῶν τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῆς; Ἐν τούτοις ὁ ἐκ Λονδίνου διατριβογράφος δὲν ἐδίστασε, πολὺ μακρὰν καὶ ὑψηλότερον τῶν πραγμάτων κείμενος, ὡς κτύπημα κατὰ τῆς Κύπρου νὰ χαρακτηρίσῃ τὴν ἀπόρριψιν τοιούτου νομοσχεδίου.

Β΄ Μία μεγάλη συμφορὰ καὶ ἀναπόσπαστος ἄκανθα διὰ τὸ περὶ ζώων νομοσχέδιον ἐθεωρήθη καὶ θεωρεῖται ὑπό τε τῶν ἀντιπροσώπων καὶ πάντων τῶν ὑπὸ τῆς πείρας τῶν πραγμάτων πεφωτισμένων κατοίκων (πλὴν τῶν ἐν γνώσει ἢ ἐν ἀγνοίᾳ ἀεροβατούντων), ἡ παροῦσα μὴ εἰσέτι τελεία μόρφωσις τῶν γνωστῶν ὀργάνων τῆς ἐν Κύπρῳ ἀστυνομίας, ἣν οὐδεμία ἀνθρωπίνη δύναμις, ἄνευ τῆς βοηθείας μακροῦ τινος χρόνου δύναται ὡς διὰ ῥάβδου μαγικῆς νὰ ἀνυψώσῃ εἰς τὴν δέουσαν περιωπήν. Ἰδοὺ λοιπὸν διατί κυρίως ἐντὸς ἄλλων τινῶν δευτερευόντων λόγων, ἀναπτυχθέντων ἤδη, ἀπερρίφθη καὶ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο. Ἰδοὺ πῶς, ποῦ καὶ πότε ἐλέχθησαν αἱ συμφυεῖς ἄκανθαι, καὶ οὐχὶ ὡς παριστᾷ με λέγοντα ὁ ἐκ Λονδίνου διατριβογράφος. Παρομοίας φύσεως εἶναι καὶ ἡ ἀμέσως ἑπομένη περὶ τοῦ «ναὶ καὶ ὄχι» διαστροφή, ἐκπληκτικήν τινα ἐλέγχουσα τὴν ἐλευθερίαν περὶ τὴν ἑρμηνείαν τῶν λόγων καὶ τοῦ πνεύματος τῶν μὴ ἀρεσκόντων προσώπων.

Ἐκ τούτων ἔπεται ὁποία τις ἡ ἀξία καὶ τῶν παρεπομένων ἐν τῇ ἀξιολόγῳ ταύτῃ διατριβῇ εἰρωνιῶν καὶ πεσιέργων παρατηρήσεων, καθ' ἃς ὁ ἐκ Λονδίνου διατριβογράφος φαίνεται ἀμφισβητῶν τοῖς ἐν Κύπρῳ διαμένουσι τὴν ἱκανότητα νὰ μελε ῶτι συγγράμματα ὁπωσοῦν ἐπιστημένως, καὶ νὰ παραπέμπωσιν ἐν ἀνάγκῃ καὶ ἄλλους, ἀξιοῦντας νὰ ἀπαφαίνωνται περὶ πάντων δογματικῶς καὶ ἀπὸ τρίποδος, εἰς κεφάλαια σεβαστῶν συγγραμμάτων, ἐξ οὗ οὐδεμία δύναται εἰς οὐδέτερον νὰ προκύψῃ ζημία ἀλλὰ μᾶλλον καὶ ὄφελος.

Ταῦτα, Κύριε Συντάκτα, ἔκρινα λυπηρῶς ἀναγκαῖον νὰ ἀπαντήσω σχετικῶς πρὸς τὰ ἐν τῇ δευτέρᾳ διατριβῇ τοῦ ἐν Λονδίνῳ συμπολίτου ἡμῶν. Μετ' ἀληθοῦς λύπης ἠναγκάσθην νὰ λάβω τὸν κάλαμον, μετ' ἀληθοῦς βαθυμίας ἀναγκάζομαι νὰ παραδώσω τὴν παροῦσάν μου εἰς τὴν δημοσιότητα οὐχὶ τόσον ἵνα ἐκδικήσω τὴν καιρίως προσβεβλημένην φιλοτιμίαν μου, οὐχὶ ἵνα εἴπω καὶ ἀπόδωσω τὰ ἴσα εἰς τὸν κατ' ἐμοῦ τοσοῦτῳ ἐχθρικῶς ἐπιτεθέντα συμπολίτην (διότι εἰλικρινῶς πιστεύω ὅτι παροδική τις νεανικὴ παραφορὰ ἐξώθησε αὐτὸν εἰς βῆμα τόσον κατ' ἐμοῦ ἐχθρικὸν) ἀλλὰ χάριν τῆς εὐτυχῶς μεγάλης ἐκείνης μερίδος τῶν ἀμερολήπτων καὶ ἀκεραίων προσώπων τῆς Κυπριακῆς Κοινωνίας, ἥτις οὐδέποτε πρέπει νὰ παραπλανᾶται διὰ μονομερῶν καὶ ἀνεξελέγκτων δημοσιεύσεων.

Τῇ 21)2 Αὐγ. 1887.

ΕΓΧΩΡΙΑ

Τὴν 9ην ἱσταμένου (ἔ. ν.) ἀναχωρεῖ ὁριστικῶς πλέον ἡ Α. Ἐξ. ὁ Μ. Ἁρμοστὴς δι' Ἀγγλίαν ἀδείᾳ ἀπουσίας.

***

Ἡ Ἀρχιγραμματεία ἀναχωρεῖ ἐκ Λευκωσίας διὰ τὸ Τρόοδος τὴν 6ην ἱσταμένου.

***

Καὶ ἄλλην πυρκαϊὰν δάσους ἔχομεν δυστυχῶς ν' ἀναγγείλωμεν. Ἐν καὶ ἥμισυ μίλλιον μακρὰν τοῦ χωρίου Παναγιᾶς εἰς μέρος καλούμενον Κάτσαρι ἢ Ἀλωνοῦδι, πυρκαϊὰ κατέστρεψε περὶ τὰ τρία Κυπριακὰ μίλλια τοῦ ὡραιοτέρου καὶ πυκνοτέρου δάσους τῆς νήσου. Ἡ φωτιὰ ἐδόθη τὴν 14]26 Ἰουλίου καὶ μέχρι τῆς 19ης τοῦ αὐτοῦ δὲν εἶχε σβεσθῇ εἰσέτι, καθ' ἃς ἐκ Φοινίου ἔχομεν πληροφορίας. Ὁ δασονόμος καὶ διοικητὴς τῆς Πάφου ἔτρεξαν ἀμέσως, ἀλλ' ἄγνωστον πότε κατωρθώθη ἡ ἀπόσβεσις τῆς πυρκαϊᾶς. Συνελήφθησαν ἐπὶ τοῦτο πολλοί· Ὁ ἀξιότ. Διοικητὴς Λεμησσοῦ Κ. *Michel* εὑρεθεὶς εἰς Πλάτρας καὶ μαθὼν τὸ δυστύχημα ἐλυπήθη καὶ ἤθελε νὰ δράμῃ εἰς τὸ μέρος, ἀλλ' ἡ ἀπόστασις ἦτο μεγάλη ὥστε δὲν ἠδυνήθη νὰ μεταβῇ ἐκεῖ. Φρονοῦμεν ὅτι πρὸς διάσωσιν τῶν δασῶν δύο τινὰ πρέπει νὰ κάμῃ ἡ Κυβέρνησις· α΄. ν' αὐξηθῶσιν οἱ δασοφύλακες καὶ νὰ μισθοδοτῶνται ἐπαρκῶς διὰ νὰ ἔχωσι καὶ περισσότερον ζῆλον εἰς τὸ ἔργον των, καὶ β΄. νὰ ὁρίζῃ, τὰ πρὸς ξυλείαν δάτη καὶ νὰ μὴ ἐπιτρέπῃ τὴν ξυλείαν εἰς πυρποληθέντα δάση.

***

Ὑπάρχουσί τινες, οἵτινες τῶχουν γάρπος καὶ καμάρι νὰ ὑβρίζωσιν ἀμέσως καὶ ἄνευ λόγου πάντα ἄλλον. Ἡμεῖς, ἐνῷ, ὡς γνωστὸν, κατοικοῦμεν εἰς Λεμησσὸν καὶ ἑπομένως ἀδύνατον νὰ γνωρίζωμεν τὶ συνέβη εἰς τὰς ἐξετάσεις Λευκωσίας καὶ μάλιστα τί ἐξεφράσθη περὶ αὐτὸν ὁ ἀξιότιμος ἀντισυντάκτης τῆς «Φωνῆς,» (ἀϊδίου μνήμης καὶ σεβασμοῦ ἕνεκεν πρὸς τὸν μακαρίτην συντάκτην τῆς «Φωνῆς») ὑβριζόμεθα ὑπ' αὐτοῦ ὅτι πᾶν ὅ τι ἐδημοσιεύσαμεν ἡμεῖς τὸ ἐγράψαμεν. Πρὸς αὐτὸν δὲν ἀπαντῶμεν διότι ἡμεῖς κατ' ἔθος δὲν ἀπαντῶμεν εἰς ὑβριστάς. Διαβεβαιοῦμεν ὅμως τὸ κοινὸν ὅτι αἱ περὶ τοῦ Θέματος ἐκείνου σταλεῖσαι ἡμῖν διατριβαὶ πρὸς δημοσίευσιν ἦσαν κατὰ 300 τοῖς 100 σκληρότεραι ἢ ὅσον ἡμεῖς, κατὰ σύστημα ὅπερ ἀκολουθοῦμεν τὸ νὰ μετριάζωμεν τὰ πράγματα, τὰς μετεβάλομεν καὶ τὰς ἐδημοσιεύσαμεν. Δυνάμεθα ἐὰν ἐπιθυμῇ τοῦτο ὁ ἀξιότιμος ἀντισυντάκτης νὰ τὰς δημοσιεύσωμεν ὡς ἔχουν διὰ νὰ πεισθῇ περὶ τῆς ἀληθείας. Ἐὰν ὅμως ἐπίτηδες ὑβρίζῃ ἡμᾶς διὰ ν' ἀναλύψῃ τὸν διατριβογράφον, λυπούμεθα ὅτι τὸ σοφὸν ὄντως ὅσον καὶ πρωτοφανὲς ἐπινόημα ἀπέτυχεν.

***

Κακοῦργοι ἔθεσαν πῦρ τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν εἰς τὴν ἐν Κολοσσίῳ οἰκίαν τοῦ κ. Γ. Ἀποστολίδου, καὶ τότε ἐγνώσθη τοῦτο ὅτε ἔπεσεν ἡ στέγη καὶ ἤκουσαν τὸν θόρυβον οἱ κύριοι, ἐκεῖ που πλησίον εὑρισκόμενοι. Τὸ πῦρ ἐτέθη ἐντὸς τῆς οἰκίας, ἐπὶ τῶν κραββάτων, βιβλίων καὶ λοιπῶν ἐπίπλων, ἔκλεισαν δὲ καὶ τὴν θύραν ἐπίτηδες οἱ κακοῦργοι διὰ νὰ μὴ λάβωσιν εἴδησιν ἐγκαίρως οἱ κύριοι ἢ οἱ γείτονες.

***

Ἐλλείψει χώρου, τὰς ἐκ διαφόρων μερῶν ἀνταποκρίσεις ἀφήκαμεν διὰ τὸ προσεχές.

***

Τελουμένων αὔριον Κυριακὴν εἰς τὰς 4 μ.μ. ἐν τῇ οἰκίᾳ, τῶν γάμων τῶν τέκνων ἡμῶν,

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ
καὶ
ΔΕΣΠΕΙΝΟΥΣ Ε. ΝΟΥΓΚΟΒΙΤΖ,

παρακαλοῦνται πάντες οἱ φίλοι οἱ συγγενεῖς καὶ οἱ ἀγαπῶντες ἡμᾶς νὰ παρευρεθῶσιν εἰς αὐτούς.

Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις.

Οἱ γονεῖς | ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ.
| ΖΩΗΤΣΑ ΕΛΙΣΣΑΙΟΥ
ὁ ἀδελφὸς | Γ. Ε. ΝΟΥΓΚΟΒΙΖ.

ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

Διαρκούσης τῆς ἀδείας τοῦ Χασὰν Χακκῆ ἐφένδη παρέδρου τοῦ ἐπαρχιακοῦ δικαστηρίου Λεμησσοῦ διορίζεται ἀναπληρωτής του ἀπὸ 23 Αὐγούστου 1887 ὁ Χατζῆ Χουσεὶν Κοτρουλῆζατές.

Ὅσοι φέρουν ἄχυρον ἢ χόρτον πεπιεσμένον ἢ γαιώμηλα ἐκ τινος Λιμένος τῆς Μεσογείου ἀπὸ μέρη μὴ προσβεβλημένα ὑπὸ φυλλοξέρας, ὀφείλουν ἀπὸ τῆς 20 Ἰουλ. 1887 νὰ ἐφοδιάζωνται διὰ πιστοποιητικοῦ ἐπικυρωμένου ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ λιμένι τῆς φορτώσεως Ἀγγλου προξένου ἢ ἐν ἐλλείψει τούτου ὑπὸ τοῦ λιμενάρχου ὅτι ἐφορτώθη ἐκ τοῦ λιμένος ἐκείνου· ἄλλως δὲν θὰ ἐπιτρέπεται ἡ ἐν τῇ νήσῳ ἐκφόρτωσις.

Εἷς ἐκ τοῦ χωρίου Γεροβάσας καὶ ΙΙ ἐξ Ἁγ. Μάμαντος τῆς Ἐπαρχίας Λεμησσοῦ κατεδικάσθησαν εἰς 10 σελλ. πρόστιμον ἕκαστος καὶ εἰς κατάσχεσιν τοῦ πράγματος διότι ἐσήκωσαν δεκατίσιμον προϊὸν (κουκκία) πρὶν θεωρηθῇ καὶ δεκατισθῇ.

---

360 στρέμματα δημοσίας γῆς καταλλήλου διὰ καλλιέργειαν ἀμπέλων, εὑρισκομένης εἰς τὰς τοποθεσίας γνωστὰς ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἀπιάκο, Σχηνόβουνον, Ἀγρελερομοῦτι καὶ λαξιὰ τοῦ Σάββα καὶ περὶ τὸ Ι Ι)2 μίλλιον μακρὰν τῶν χωρίων Μοσφυλωτῆς, Πυρκῶν καὶ Ἁγ. Ἄννας, ἐν τῷ διαμερίσματι Λάρνακος, θὰ πωληθῶσιν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως εἰς μερίδια ἐκ 5 στρεμμάτων ἕκαστον, τὴν 3 Σεπτεμβρίου 87, ἡμέραν Σάββατον. Ἡ πώλησις ἀρξεται τὴν 9. π. μ. Ἡ πληρωμὴ γενήσεται 15 ἡμέρας μετὰ τὴν κατακύρωσιν εἰς τὸ ταμεῖον Λάρνακος.

Ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως ἐδημοσιεύθη ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1886 μέχρι τῆς 31ης Μαρτίου 1887 λήξαντος ἔτους, ἔχει δ' ὡς ἑξῆς:

Ἔσοδα

	λίρ.	σελ.	γρ.
Ἀπὸ δεκατείας	56,159.	4.	7.
ἀπὸ κτηνιατικοὺς φόρ.	26,862.	2.	4.
ἀπὸ στρατιωτικὸν φόρον	4,234.	2.	1.
ἀπὸ φόρ. προβάτ. καὶ αἰγ. . .	12,468.	16.	4.
ἀπὸ φόρον χοίρων	604	14.	1.
ἀπὸ Τελωνεῖα	32,878.	3.	6.
ἀπὸ ἐμμέσους φόρ.	25,679.	7.	6.
ἀπὸ ταχυδρομεῖα	2,201.	6.	1.
ἀπὸ δικαιώμ. ἅλατος:	3,569.	4.	2.
ἀπὸ δικαιώμ. δικαστηρίων] καὶ χαρτοσήμων	7,820.	5.	3.
ἀπὸ δικαιώμ. χωρομ. τιμήμ.	2,465.	12.	5.
ἀπὸ ἀδείας	504.	10.	0.
ἀπὸ δικαιώμ. λιμεναρχείων] καὶ λοιμοκαθαρ.	3,448.	15.	4.
ἀπὸ δικαιώμ. ἐξαγωγῆς] πετρῶν καὶ φαιᾶς γῆς. . . .	918.	10.	7.
ἀπὸ διάφορα	6,229.	8.	8.
	187,044.	4.	5.

Ἔξοδα.

	λίρ.	σελ.	γρ.
Μισθοὶ ὑπηρεσίας	66,171.	18.	2.
Ἐπιχορηγήσεις	786.	4.	2.
Διάφορα ἔξοδα	1,018.	4.	1.
Συντάξεις	740.	2.	5.
Διὰ ὑπηρεσ. τῶν προσόδων	8,525.	16.	1.
Τοῦ νόμου καὶ δικαιοσύνης	386.	9.	2.
Παιδείας	3,000.	0.	0.
Νοσοκομεῖα	1,008.	13.	3.
Ἀσυνομία καὶ φυλακαί	10,723.	5.	4.
Ἐφοίνια	685.	7.	8.
Μεταχομίσεις	2,391.	18.	0.
Ταχυδρομεῖα	1,113.	3.	2.
Δημόσια ἔργα	10,023.	18.	8.
Δάση	531.	3.	4.
Καθυστερήματα	1,133.	14.	5.
Ποικίλα	2,439.	9.	8.
	110,679.	9.	1.

Ἐν τῷ προϋπολογισμῷ τοῦ ἰδίου ἔτους ὑπελογίσθησαν τὰ ἔξοδα εἰς 114, 989 λίρ., 4 σελ., καὶ 6 γρ. ὥστε ἐγένετο οἰκονομία λιρῶν 4,309, σελ. 15 καὶ γρ. 5.

Προστιθεμένου λοιπὸν τοῦ πρὸς τὴν Πύλην φόρου ἐκ λιρ. 92,000 εἰς τὰ ἔξοδα ἐκ λιρῶν 110,679, σελ. 9, γρ. 1 ἀποτελεῖται τὸ ποσὸν λιρ. 202,679 περίπου, ἀφαιρουμένων δὲ τῶν ἐσόδων ἐκ λίρ. 187,044 μένει ἔλλειμμα ἐκ λιρῶν 15. 635.

Ἐξ Ἀγ. Παρασκευῆς, Λαπίθου (18[30 Ἰουλ. 1887)

Ἄξιοι παντὸς ἐπαίνου τυγχάνουσιν οἱ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἡμετέρου ἐν Ἁγίᾳ Παρασκευῇ σχολείου ἀποτελοῦντες κ. Ἀνδρέας Σιακκίδης καὶ χατζῆ Χαρίτων Κυριακίδης διὰ τὸν μέγαν ζῆλον καὶ τὴν δραστηριότητα, ἣν ἐπιδεικνύουσι πρὸς ὑποστήριξιν καὶ διαρκῆ διατήρησιν τοῦ ἐν λόγῳ σχολείου.

Ἡ ἵδρυσις καὶ ἡ ἀπὸ διετίας ἤδη λειτουργία τοῦ σχολείου τούτου ὀφείλεται εἰς τὴν πρωτοβουλίαν καὶ ἐνέργειαν ἀμφοτέρων. Ἤδη δὲ καλῶς πράξαντες ᾠκοδόμησαν παραπλεύρως τῇ σχολῇ ἐν εὐαέρῳ θέσει, καὶ δωμάτιον πρὸ διαμονὴν τοῦ κατὰ καιρὸν διδασκάλου.

Εἶς.

Ἐκ Βαρωσίων (18[30 Ἰουλίου 1887)

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν 12(24) λήξαντος ἐνώπιον ἐκλεκτῆς ὁμηγύρεως, καὶ μετὰ τῆς συνήθους ἐπισημότητος ἐγένοντο καὶ ἐνταῦθα αἱ ἐτήσιαι ἐξετάσεις τοῦ ἑλλ. Σχολείου, διευθυνομένου ὑπὸ τοῦ Κυρίου Λ. Παϊσίου. Λαμπρότατα ὑπῆρξαν τ' ἀποτελέσματα τῆς διδασκαλίας κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, καὶ λίαν ἐδικαίωσαν τοὺς ἀτρύτους κόπους οὓς κατέβαλεν ὁ ρηθεὶς ἑλληνοδιδάσκαλος πρὸς μόρφωσιν τῆς νεολαίας.

Συγχαίρομεν τῇ ἀξιοτίμῳ ἐφορίᾳ ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ καὶ διατηρήσει τοῦ Διδασκάλου τούτου, ἐφ' ὃ καὶ δικαίως προτίθεται νὰ δικαιώσῃ καὶ ἀνταμείψῃ δεόντως τὴν ἱκανότητα καὶ τοὺς κόπους αὐτοῦ διὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος.

Σ.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ.

Διὰ τρία πράγματα μετανοεῖ ὁ φρόνιμος· ἂν ἐνεπιστεύθη μυστικὸν εἰς γυναῖκα, ἂν ἐταξείδευσε διὰ θαλάσσης ἐνῶ ἠδύνατο νὰ ταξειδεύσῃ διὰ ξηρᾶς, καὶ ἂν ἄπρακτος διῆλθεν ἡμέραν τινά.

Τρία ζῶσιν εἰς βάρος ἄλλων τριῶν· οἱ δικηγόροι ἀπὸ τῶν ζώντων· οἱ ἰατροὶ ἀπὸ τῶν ἀσθενῶν καὶ οἱ παπάδες ἀπὸ τῶν νεκρῶν.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

κρασία καλῆς ποιότ. ἄπισσα	γρ.	125—135
» συνήθη γερὰ	»	90—120
» κόκκινα	»	60—80
» χαλασμένα	»	35—50
ρακὴ σοῦμα 19 βαθ. ἡ ὀκὰ	παράδ.	45—50

Χαρούπια (ἀπραξία)

(Μὲ λίραν Ἀγγλίας 132)

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Σάββατον 25 Ἰουλίου Ἀνατολὴ Ἡλίου ὥρ 5 λ. 14
Δύσις. ὥρ. 6 λ. 42
Τετάρτη. 29 Ἰουλίου. Ἀνατολὴ Ἡλίου ὥρ. 5 λ. 17
Δύσις. ὥρ. 6 λ. 39
Σελήνης τελευταῖον τέταρτον 30 Ἰουλ. ὥρ 9 λ. 41 π. μ.

Λύσεις αἰνιγμάτων.

Τοῦ 133. Ἀρταξέρξης, Ἄρτα Ξέρξης

Λυτῆρες.

Ἡ δεσποσ. Αἰκ. Χ. Παυλίδου, ὁ κ. Ν. Γ. Κάρταλις, καὶ ὁ κ. Ν. Γ. Μαληκίδης.

ΑΙΝΙΓΜΑ 134ον.

Εἶμαι πόλις τῆς Ἀσίας πλὴν ἂν μὲ ναρατεμήσῃς πάλιν πόλιν τῆς Ἀσίας ἀλλ' ἀρχαίαν θ' ἀπαντήσῃς.

Λεμησσῷ. Νέαρχ. Γ. Μαληκίδης.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ὁ Κύριος Ι. Π. Π. Βοντιτσιάνος πράκτωρ ἐν Κύπρῳ τῶν Γαλλικῶν Ἀσφαλειῶν

Assurance et. Reassurance

L'EQUITABLE

contre L' Incendie

καὶ

Assurance Maritime & du Registre Maritime Français

VERITAS

Ἀσφαλίζει οἰκίας ἔπιπλα πλοῖα κλ.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ λάβωσι τοιαύτας ἀσφαλείας ἂς ἀπευθυνθῶσι πρὸς αὐτόν.

Ἐν τῷ καταστήματί μου εὑρίσκονται καὶ πωλοῦνται εἰς τιμὰς συμφερούσας παντὸς εἴδους σιδηρικὰ δι' οἰκοδομάς, διάφορα ἐργαλεῖα ξυλουργῶν, σκεύη μαγειρικά, διάφορα εἴδη πολυτελείας πρὸς στολισμὸν οἰκιῶν καὶ διάφορα εἴδη χρήσιμα διὰ κυρίας, διαφόρων ποιοτήτων κλίναι σιδηραῖ, παντὸς εἴδους ραπτομηχαναί, διάφορα χρώματα εἰς κόνιν καὶ εἰς βάζα, γραφικὴ ὕλη, ὑποδήματα διὰ κυρίας καὶ παῖδας ὡς καὶ διάφορα εἴδη δι' ὑποδηματοποιούς, ὑδραντλικαὶ μηχαναὶ κλ κλ. κλ.

Ἐκτελοῦνται παραγγελίαι διὰ διάφορα τῆς νήσου μέρη.

Λεμησσῷ. Ἀγ. Ν. Γαλανίδης.

Φέρεται εἰς γνῶσιν πάντων ὅτι ὁ κατὰ τὴν συνοικίαν Κεσόγλου ἀτρόμυλος ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἀλέθωσιν εἰς αὐτὸν θέλουν μείνει εὐχαριστημένοι κατὰ τὴν ποιότητα τῆς ἀλεύρου καὶ κατὰ τὸ συγκαταβατικὸν τῆς τιμῆς.

Ὅστις θέλει νὰ ῥάπτῃ μὲ λινὴν κλωστὴν ἐν πλήρει πεποιθήσει περὶ τῆς στερεότητος καὶ ὁμαλότητός της, ἂς ὁράμῃ καὶ προμηθευθῇ ἐκ τῶν πρωτίστης καὶ μοναδικῆς ποιότητος καρουλίων διὰ ραπτομηχανάς, ἐξ ὧν ὁ κ. Ἀλέξανδρος Λαμπῆς ἐπρομηθεύσατο ἐσχάτως εἰς τὸ ἐνταῦθα κατὰ τὴν ὁδὸν «Πατριαρχείου» ἀγορὰν «Μπιλιάρδου» καὶ ὑπ' ἀρ. 7 κατάστημά του. Τὸ μῆκος τῆς κλωστῆς ἑκάστου καρουλίου εἶνε 200 ὑαρδῶν, ἡ δὲ τιμὴ χονδρικῶς μὲν σελλ. 1 πένν. 2 τὴν δωδεκάδα, λιανικῶς δὲ 30 παρ. ἕκαστον. Οἱ δοκιμάζοντες αὐτὰ πείθονται περὶ τῆς ἀξίας των

Ἐν τῷ τυπογραφείῳ «Σάλπιγγος» εὑρίσκονται ἕτοιμα γραμμάτια ἐπὶ καλοῦ κυανοῦχάρτου ἐκτετυπωμένα. ὡς καὶ φορτωτικαί, καὶ πωλοῦνται εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς.

ΤΗΣ «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ» ΕΠΙΣΤΑΤΟΥΣΙΝ

Ἐν Λευκωσίᾳ ὁ Κύριος Μ. Χ. Τύμβιος.—Ἐν Λάρνακι ὁ Κύριος Μ. Ὀρφανίδης.—Ἐν Βαρωσίοις ὁ Κύριος Γ. Παντελίδης.—Ἐν Κυρηνείᾳ ὁ Κύριος Ι. Γ. Δημητριάδης.—Ἐν Κτήματι Πάφου ὁ Κ. Ι. Ηλιάδακης.—Ἐν Κυθραίᾳ ὁ Κ. Γ. Μιχαηλίδης.—Ἐν Μόρφου ὁ Κ. Ἰω. Κυριακίδης.—Ἐν Λαπίθῳ ὁ Κ. Ν. Χατζῆ Παρασκευᾶς.—Ἐν Τριμίθῃ ὁ Κ. Ἀλέξανδρος Ἀσυκᾶς.—Ἐν Καρπασίῳ ὁ Κύριος Κ. Χατζηπέτρου (Αἰγιαλοῦσαν) Ἐν Λευκάροις ὁ Κύριος Μ. Ἱερωνυμίδης, Κωμοδίκης

ΕΝ ΔΕ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ Κύριος Χ. Ν. Κυζίδης.—Ἐν Καΐρῳ ὁ Κύριος Ἰω. Κ. Γεωργιάδης.—Ἐν Πόρτ Σαΐδ ὁ Κύριος Α. Μαυρομματάκης.—Ἐν Τάντᾳ ὁ Κύριος Ἀριστείδης Λοΐζου.—Ἐν Σμύρνῃ ὁ Κ. Πέτρος Παπαδόπουλος.—Ἐν Ἀθήναις ὁ Κ. Θ. Θεοδότου.

Τὸ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ» δέχεται πᾶσαν παραγγελίαν πρὸς ἐκτύπωσιν διαφόρων ἐγγράφων, γραμματίων, προσκλητηρίων, ἐπισκεπτηρίων, κλ. κλ. τὰ δ' ὁποῖα ἐκτελεῖ τάχιστα καὶ καλλιτα διὰ στοιχείων γαμπρῶν καὶ διαφόρων εἰς οἱανδήποτε εὐρωπ. γλῶσσαν, καὶ εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς.

Ἐκτοῦ τυπογραφείου «Σάλπιγγος»